

ת"פ 13332/07/20 - מדינת ישראל נגד אברהם טרפון

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 13332-07-20 מדינת ישראל נ' טרפון(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהם טרפון

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חן יצחקי

ב"כ הנאשם עו"ד אמיר ברכה

הנאשם נוכח טלפונית באמצעות שב"ס

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המקורי, במסגרת הסדר טיעון, במסגרתו הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה לעתירה לענישה של 13 חודשי מאסר בפועל וכן הפעלת עונש המאסר המותנה, באופן חופף ומצטבר, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, ואילו ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה.

כתב האישום

כעולה מעובדות כתב האישום, עובר ליום 28/6/20, בשעה 08:00 או בסמוך לכך, החזיק הנאשם בביתו, בראשון לציון, אקדח טעון במחסנית ובה תשעה כדורים בקליבר 0.45, אשר הוסלק בחדר השירות בבית מאחורי מכונת הכביסה.

טיעוני המאשימה

הערכים המוגנים שנפגעו, הם הפרת בטחונו של הפרט ושמירה על שלום הציבור. עצמת הפגיעה נמדדת מול סוג הנשק וכמות התחמושת שנתפסה, כאשר בענייננו, סוג הנשק הוא ברק העליון של חומרת העבירה, היות הנשק היה טעון ומוכן

לירי וכמות התחמושת מלמדים על פגיעה בערכים המוגנים.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, אין חולק כי הנאשם אחראי לעבירה ומידת ההבנה של הפסול במעשיו גם נלמדת מאופן החזקת הנפש והחבאתם בביתו. לא מדובר בעבירה שנעשתה באופן ספונטאני כי אם מגלמת תכנון, שכן האקדח היה טעון ומצויד בתחמושת מתאימה.

בפועל, לא נגרמו נזקים כתוצאה מההחזקה ולא בוצע שימוש בנשק, ואולם עיון בפסיקה הנוהגת מלמד על החומרה שיש בעבירה זו בשל התוצאות הקשות שעלולות להיגרם מעבירות נשק בכלל ועבירות של החזקה, בפרט.

מדיניות הענישה הנוהגת מצביעה על ענישה של מאסר בפועל בעבירות נשק, כאשר המאשימה עותרת לקביעת מתחם בין 12 ל- 33 חודשי מאסר בפועל. מבוקש למקם את הנאשם ברף הנמוך של המתחם ולגזור עליו 13 חודשי מאסר בפועל, בשל נסיבה מיוחדת, ממנה עלה כי הנאשם היה מאוים טרם מעצרו בתיק זה וכן הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים בחופף ובמצטבר, כך שבפועל ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל.

עוד עותרת המאשימה לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה כי הוא הודה במסגרת כתב אישום מתוקן וחסך בזמן שיפוטי. לחובתו הרשעה קודמת בגין עבירה שבוצעה באוקטובר 2019. אין לו הרשעות קודמות בעבירות נשק. הנאשם סיים לרצות את עונש המאסר הקודם ביום 15.6.20, דהיינו, ימים ספורים לפני תפיסת הנשק נשוא כתב אישום זה.

על בית המשפט לתת את הדעת להרתעת הרבים ועל החומרה הקיימת בעבירות של החזקת נשק.

עוד עותרת המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר מותנה וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם

לטענת ב"כ הנאשם הפגיעה בערך המוגן היא נמוכה בין היתר בשל כך שהנשק היה מוסלק בתוך ארון שנמצא מאחורי מכונת הכביסה, אין מדובר בנשק שהסתובב בבית או ברחוב והמטרה היחידה בהחזקתו הייתה שקט נפשי ורוגע לנאשם.

הנאשם חש מאוים על חייו וטענה זו עלתה כבר בשלב הראשוני של חקירתו ובהמשך מעצרו, הוא אף קיבל התרעות מהמשטרה כי מאוים.

הנאשם עצור, בעודו במעצר נדבק בנגיף הקורונה, מאחר שהוא מוגדר כאסיר בסיכון תנאי המעצר שלו קשים מאוד ובתנאי הפרדה.

נכון אמנם כי הנאשם היה משוחרר שבוע לפני שנעצר בשנית, ואולם בשל הנסיבות המיוחדות, האיומים על חייו, העובדה כי יש לו שלוש בנות בבית, החזיק את הנשק.

עברו הפלילי של הנאשם דל. לטענת ב"כ הנאשם מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר ועד ל- 24 חודשי מאסר, ויש להשית עליו ענישה ברף הנמוך.

דברו האחרון של הנאשם

בדברו האחרון של הנאשם הוא טען כי לא הבין את ההליך המשפטי, בגיל 37 ביצע לראשונה עבירה פלילית וזו העבירה השנייה. התנהלותו בתיק זה נעשתה בקלות דעת מתוך חשש לחייו והוא עותר כי בית המשפט יתחשב בו.

דין והכרעה

תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה הדרך בה על בית המשפט לפסוע בבואו לגזור את דינו של נאשם אשר הורשע בדין.

בשלב הראשון, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. לאחר מכן, יגזור בית המשפט את עונשו של הנאשם (בעניינו הנאשמת) בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע על ידו, תוך התחשבות גם בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40יא לחוק.

אין צורך להכביר מילים על פוטנציאל הסיכון הנובע מהחזקת נשק חם קטלני טעון במחסנית ובה תשעה כדורים בקליבר 0.45, שלא כדין.

יפים לעניין זה הדברים שנקבעו בע"פ 8416/09 **מדינת ישראל נ' מחמוד חרבש ואח'** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 9.6.10):

"[...] לא מן המותר להזכיר מושלכות יסוד. חומרתה של עבירת החזקת הנשק, מקורה בכך שעבירה זאת אינה נעשית לרוב אלא כדי לאפשר ביצוען של עבירות אחרות, שמעצם טבעו של הנזק, כרוכה באלימות או בהפחדה... כפי שצינה חברתי ד' בייניש, המציאות השוררת בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עצמה שיש עמו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה... יש לעשות כן עוד בטרם ייעשה באקדח שימוש קטלני, באמצעות הרחקת המחזיק מן החברה לפרק זמן, והעברת מסר מרתיע באמצעות עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל".

כלי הנשק עלול למצוא דרכו לפעילות שלילית, בין אם פלילית ובין אם נגד בטחון המדינה.

הערך החברתי המוגן בעבירה של החזקת נשק ותחמושת הנו הגנה על בטחון הציבור ועל שלום הציבור מפני הפגיעה הנגרמת כתוצאה משימוש פוגעני, בלתי מורשה ובלתי מיומן בנשק. עבירה זו מקימה סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרת פוטנציאל להסלמה עבריינית.

החזקת נשק על ידי מי שלא נמצא מתאים והוכשר לכך, בתנאים שאינם מבטיחים בידודו של הנשק מהסביבה עלולה להוביל לסיכון שלום הציבור, גם אם אין ראיות שהוחזק לצורך פעילות שלילית.

החזקת נשק עלולה להביא לפגיעה בשלטון החוק ובנושאי שלטון החוק, המבצעים את תפקידם.

לעניין זה יפים הדברים שנקבעו בע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 24/8/14):

"[...] בשל פוטנציאל ההרס הטמון בכלי נשק. הכולל גם אפשרות לפגיעה עיוורת באנשים מן היישוב, תפקידו של בית המשפט להרתיע אף מפני עבירת החזקת נשק שלא כדין. זאת, כדי לבלום את שרשרת

העבירות בשלב הראשוני.

עוד ובעניין ע"פ 4945/13 סלימאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 19.1.14):

"[...] התגלגלותם של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלולה להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פלייטים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין, גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד".

מעשיו של הנאשם מהווים פגיעה ממשית וחמורה בערכים המוגנים. הנאשם החזיק בביתו אקדח טעון במחסנית ובה תשעה כדורים בקליבר 0.45. הנשק הוסלק בחדר השירות מאחורי מכונת הכביסה. כעולה מטיעוני הצדדים, סביר כי הנשק הוחזק על ידי הנאשם תקופה קצרה, מעת שחרורו ממעצר כשבוע קודם לתפיסת הנשק.

העובדה שהנשק הוחזק יחד עם תחמושת מתאימה, הפכה את הנשק למוכן לשימוש בכל עת ומצביעה על תכנון מוקדם.

כעולה מטיעוני הצדדים, הנסיבות להחזקת הנשק, הינן איומים על חייו של הנאשם, בסמוך לתפיסת הנשק בביתו.

בחנית הפסיקה הנוגעת לעבירה של החזקת נשק, בהינתן חומרת הסיכון הנשקף מעבירות אלה, מחייבת השתת עונשי מאסר בפועל, מאחורי סורג וברית, גם כאשר מדובר לכאורה במי שמנהל אורח חיים נורמטיבי ואין לחובתו הרשעות קודמות. במקרים מסוימים, על אנשים נטולי עבר פלילי, אשר הודו והביעו חרטה על מעשיהם נגזרו עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בע"פ 2718/04 אבו דחאל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 23.9.04) נקבע:

"[...] יוער כי הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין".

בע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 30.12.09) נקבע:

"[...] אשר על כן משכבר נקבע הכלל לפיו ככלל יש לאסור את המבצעים עבירה זו, גם אם מדובר בעבירה ראשונה, מאחורי סורג וברית, ואילו אורך התקופה כלול בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה".

לשם המחשה של מדיניות הענישה, ניתן להפנות לגזרי הדין הבאים:

א. רע"פ 2281/15 **מוחמד חדיג'ה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 27.4.15), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהחזקת אקדח, מחסנית וכדורים בחצר ביתו. על הנאשם, אשר הורשע בתום ניהול הכוחות, נגזרו 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ב. עפ"ג 23419-01-17 **מדינת ישראל נ' זניד ואח'** [לא פורסם] (ניתן ביום 22.3.17), נדון ערעור המדינה בעניינם של שני משיבים, האחד - נתפס מחזיק אקדח בקוטר 9 מ"מ ביחד עם מחסנית ובה 17 כדורים; וכן רובה סער מאולתר דמיו M16 עם מחסנית ובה 28 כדורים; השני - נתפס מחזיק בשני אקדחים, גם כן בצירוף תחמושת. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה שינוע בין 13 עד 30 חודשי מאסר בפועל בנוגע למשיב שהחזיק את שני האקדחים ומתחם שינוע בין 16 עד 36 חודשי מאסר בפועל בנוגע למשיב שהחזיק אקדח ורובה סער מאולתר.

ג. ע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 24.8.14), החמיר בית המשפט העליון בעונשו של נאשם שהורשע בהחזקת אקדח, מחסנית ומשתיק קול והעמידו על 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל. דובר בהחזקה לפרק זמן קצר ביותר, אם כי האקדח היה אקדח גנוב, כמו במקרה שבפני.

ד. ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 19.1.14), אושר מתחם ענישה שינוע בין שנה ועד שלוש שנות מאסר, בגין החזקת כלי נשק בודד מסוג קרל גוסטב וכן מחסנית וכדורים. אף באותו מקרה, המדובר היה בצעיר, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי, כולל לימודים אקדמיים בפקולטה לאדריכלות, ללא עבר פלילי. גם באותו מקרה, המליץ שירות המבחן להסתפק בעונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון קבע כי ראוי לקבוע עונשים מרתיעים והעמיד את המתחם בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל.

ה. ת"פ (מחוזי מרכז) 3670-10-13 **מדינת ישראל נ' ראובן דנון** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 12.3.15) - שני נאשמים אשר הורשעו בעבירות של החזקת נשק, שני מעשי שוד ופציעה בנסיבות מחמירות. בית המשפט הפריד את המתחמים וקבע מתחם נפרד לעבירה של החזקת נשק גנוב ותחמושת לתקופה ממושכת. נקבע כי מתחם העונש הראוי הוא 12-36 חודשים, ביהמ"ש גזר את עונשו של הנאשם בעבירה זו בלבד ל-12 חודשים.

ו. ע"פ (מרכז) **39796-06-12 עלא חטיב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 20.03.13), אישר בית המשפט המחוזי עונש מאסר בפועל של שנה בעניינו של נאשם אשר הורשע בהחזקת אקדח ומחסנית מחוץ לחצר ביתו.

בפסק הדין ציין בית המשפט כדלקמן: "ידוע הדבר שמידת העונש בעבירות של החזקת נשק שלא כדין תלויה בראש ובראשונה במניע להחזקת הנשק. במקרה שלפנינו, אין אנו יודעים מהן נסיבות אלה. על כן, אין ניתן להתחשב לקולא עם המערער כפי שניתן אולי להתחשב במי שידוע מה הסיבה לכך שהחזיק נשק שלא כדין וכאשר סיבה זו אינה בעלת נסיבות חמורות".

נדמה שהדברים שנקבעו בעניין חטיב, יפים, בכל הכבוד, אף לעניינו, נוכח העובדה שגם במקרה דנן לא ברור המניע להחזקת הנשק ע"י הנאשם ואין מידע ברור אודות נסיבות הגעת הנשק לנאשם.

ז. ת"פ (ב"ש) **14087-03-13 מדינת ישראל נ' אלטורי** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 5.11.13), גזר ביהמ"ש

המחוזי 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל על נאשמים חסרי עבר פלילי, שהורשעו בעבירות של החזקת נשק ותחמושת בגין החזקת אקדח חצי אוטומטי עם כדורים ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין שנה לבין 3 שנות מאסר בפועל. הערעור נדחה תוך שבית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשמים הולם את המעשים. בשל תקלה שנגעה לריצוי עונשים חופפים על ידי שותפו, הוקל עונשו והועמד על 12 חודשי מאסר בפועל.

ח. ע"פ 5555/11 **כמאל מחאג'נה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 9.7.12), נדון ערעורו של נאשם שהורשע עפ"י הודאתו בהחזקת אקדח עם מחסנית ובה 7 כדורים. בכיס המעיל נמצאו 13 כדורי אקדח נוספים. נאשם נטול עבר פלילי, אשר קיים עד למעצרו אורח חיים נורמטיבי של עבודה ופרנסה, ותמך במשפחת אחיו, שנרצח. ביהמ"ש המחוזי גזר על הנאשם 3.5 שנות מאסר לריצוי בפועל. ביהמ"ש העליון הקל בעונשו של הנאשם והעמידו על שנת מאסר לריצוי בפועל.

ט. ע"פ 5604/11 **נידאל נאסר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 5.10.11), אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים בגין החזקת אקדח ומחסנית כדורים בביתו של נאשם בעל נסיבות אישיות מורכבות ואשר הוגש בגינו תסקיר חיובי של שרות המבחן.

י. ע"פ 9373/10 **ותד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 5.1.10), נדון ערעורו של נאשם אשר הורשע בהחזקת אקדח ותחמושת בביתו. ביהמ"ש קמא גזר על הנאשם 50 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קבע כי ההחמרה בעונשם של מבצעי עבירות בנשק צריכה להיעשות בהדרגה ולפיכך הקל בעונשו של הנאשם והעמידו על 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

יא. ע"פ 7955/06 **מיסור כרכור נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 1.1.07), נדון ערעורו של נאשם אשר נמצא מחזיק שלא כדין באקדח ובשתי מחסניות תחמושת. ברור העלה כי האקדח נגנב מביתו של אדם בראשון לציון כשנה קודם לכן. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו ונגזרו עליו שנתיים מאסר בפועל. ביהמ"ש העליון דחה ערעור הנאשם על חומרת העונש, בשים לב להיותו בעל הרשעה קודמת בעבירת אלימות שהייתה מלווה בנשק.

אשר על כן ולאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות למעשה העבירה ולמידת אשמתו של הנאשם, ולאחר שנתתי דעתי לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערך המוגן ולמדיניות הענישה הרווחת, סבורתני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

בענייננו, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם בגין האירוע לחומרא או לקולא.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בהוראות סעיף 40 יא לחוק העונשין, יש לקחת בחשבון את העובדה כי הנאשם בן 39, יש לו עבר פלילי קודם שאינו ממך העניין, בגינו ריצה עונש מאסר בן 9 חודשים. כאמור לעיל, הנאשם שוחרר מריצוי עונשו הקודם אך מספר ימים לפני ביצוע העבירה דנן.

לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המקורי, ללא צורך בשמיעת ראיות, תוך חסכון בזמן שיפוטי ובזמנם של עדי תביעה. לטענת הצדדים לפיה הנאשם אוים בסמוך למעצרו ובשל כך החזיק בנשק, נתתי אך משקל מועט ומסויים, שכן אין כדי להעניק הצדקה להחזקת נשק.

הנאשם נתון במעצר בגין העבירה נושא תיק זה החל מיום 28.6.20.

השיקול השיקומי אינו ממין העניין.

במסגרת גזירת העונש המתאים לנאשם, יש לתת את הדעת אף לשיקול ההרתעה, ולכך שעבירות הנשק הוכרו זה מכבר כ"מכת מדינה" באופן המצדיק ככלל הטלת עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

נוכח כל האמור לעיל, לרבות עברו הפלילי המתון יחסית של הנאשם, החרטה אותה הביע בפני בית המשפט וכן נטילת האחריות מצידו, מצאתי כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם.

סוף דבר

לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל.

אני מפעילה את עונש המאסר המותנה בן 4 חודשים, שהוטל על הנאשם בת"פ (שלום תל אביב) 47662-10-19 ביום 20/10/19.

עונש המאסר ירוצה בחופף ובמצטבר, כך שבפועל ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו מיום 28.6.20.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר, לבל יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

ג. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1/6/21 והיתרה ב- 1 לכל חודש הבא אחריו. לא ישולם תשלום במועד, יעמוד מלוא הסכום לפירעון מיידי.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"א, 06 ינואר 2021, במעמד הצדדים.